

Resolució de 5 d'octubre de 2016, d'estimació de la Reclamació 172/2016

Administració reclamada: Direcció General d'Atenció a la Família i Comunitat Educativa del Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya. Conservatori i Escola Municipal de Música de Lleida.

Informació reclamada: Informació relativa a l'avaluació d'uns exercicis de música.

Resum: El règim de recursos i reclamacions previst pels articles 38 i 39.1 LTAIPBG té una lògica vinculada a sol·licituds prèvies d'informació formulades a òrgans superiors de les administracions afectades, però no exclou la possibilitat de sol·licituds d'informació adreçades a òrgans inferiors, les resolucions dels quals puguin ser susceptibles de recurs d'alçada; en la mida que aquests es puguin plantejar en el marc d'un procés d'accés a la informació pública, i la seva resolució no sigui exclosa de reclamació davant la GAIP, cal admetre aquesta possibilitat, ja que si les resolucions de recursos d'alçada en matèria d'accés a la informació pública, malgrat la literalitat de l'article 39.1 LTAIPBG, no podessin ser objecte de reclamació davant de la GAIP, es causaria un perjudici molt greu a la garantia del dret a la informació pública establerta per aquesta Llei. Si la comissió avaluadora, el Conservatori de Lleida o la DGAFCE disposen d'un document on constin les errades objectives comeses per la filla de la persona reclamant, que motivin la nota obtinguda, té dret a accedir-hi, ja que és informació pública i no hi concorre cap límit legal d'accés; ara bé, si aquest document no existeix, i caldria redactar-lo expressament als efectes d'atendre aquesta Reclamació, llavors aquesta tasca no és inclosa dins del que garanteix el dret d'accés a la informació pública, ja que seria assimilable a les consultes o informes que segons l'article 29.2 LTAIPBG poden ser causa d'inadmissibilitat de la reclamació.

Paraules clau: Departament d'Ensenyament. Ajuntament de Lleida. Exàmens. Recurs d'alçada.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 10 d'agost de 2016 la persona reclamant presenta la Reclamació 172/2016, amb l'objecte d'obtenir informació diversa relativa a l'avaluació d'uns exercicis realitzats per la seva filla, en una prova d'accés als estudis professionals de música del Conservatori i Escola Municipal de Música de Lleida.

2. El 31 de maig de 2016 la mare de la filla de la persona reclamant s'adreça al Director del Conservatori municipal de Lleida i, en relació amb els resultats obtinguts per la seva filla a les proves per a l'accés al Grau Professional 1 i, invocant la legislació de transparència i accés a la informació pública, demana la seva revisió i el lliurament de la documentació següent:

a) En relació amb la revisió de la prova de llenguatge musical:

a.1. Les notes obtingudes per la seva filla en els apartats d'interpretació d'una cançó (0,5); exercicis d'entonació (0,5); lectura cantada en clau de Sol o en clau de Fa en 4a (1,5); lectura recitada en clau de Sol o de Fa en 4a (1,5); dictat melòdic a una veu (1,5); dictat rítmic o dictat a dues veus (1); dictat d'acords, intervals i escales (0,5); audició (1); anàlisi (1) i creació (1).



a.2. Els criteris de correcció comuns que s'han emprat per avaluar a tots els aspirants (rúbriques d'assoliment, barems acordats pel tribunal i/o errors que baixaven nota i en quina mesura sobre la nota de l'apartat).

a.3. Còpia física de la prova escrita feta per la seva filla.

b) En relació amb la revisió de la prova d'instrument:

b.1. Notes obtingudes per la seva filla en totes les interpretacions.

b.2. Els criteris de correcció comuns que s'han emprat per avaluar a tots els aspirants (rúbriques d'assoliment, barems acordats pel tribunal i/o errors que baixaven nota i en quina mesura sobre la nota de l'apartat).

c) Les notes atorgades a la seva filla per cadascun dels membres del tribunal.

d) Les puntuacions atorgades pel professor JS a cadascun dels seus alumnes i la diferència entre aquestes i les que no corresponguin als seus alumnes (ometent en ambdós casos els noms dels alumnes).

3. El 3 de juny de 2016 el tribunal avaluador de les proves respon en els següents termes la sol·licitud indicada a l'antecedent anterior:

En relació amb l'apartat a.1: Facilita les notes obtingudes per la filla de la persona reclamant a cada un dels apartats indicats i la suma corresponent (5,825, arrodonida a 5,8).

En relació amb l'apartat a.2: Els criteris d'avaluació serien determinats pel Departament d'Ensenyament i publicats al web; els de baremació i puntuació són qualificats de documents interns del citat Departament, que es poden consultar al centre o a la Inspecció d'Educació, prèvia cita.

En relació amb l'apartat a.3: Seguint instruccions del Departament d'Ensenyament, no es pot donar còpia, ni l'original, de les proves a ningú, però la persona interessada pot consultar l'examen al centre i rebre els aclariments oportuns dels membres del tribunal, prèvia cita.

En relació amb l'apartat b.1: Facilita les notes obtingudes per la filla de la persona reclamant a cada un dels apartats que la componen i la suma corresponent (5,1).

En relació amb l'apartat b.2: Els criteris d'avaluació, baremació i puntuació són qualificats, d'acord amb les indicacions del Departament d'Ensenyament, de documents interns del centre, on s'hi poden consultar, prèvia cita.

En relació amb l'apartat c: La informació demanada no es pot donar, ja que el tribunal qualificador és un òrgan sobirà i posa les seves notes per consens i acord mutu entre els seus membres, de demostrada objectivitat i professionalitat.

En relació amb l'apartat d: A més de l'argument del paràgraf anterior, només es pot facilitar la consulta a les notes de la persona interessada, a qui no se li poden lliurar la de la resta d'aspirants.

Aquestes dades i consideracions, amb la ratificació de la nota obtinguda a les proves per la seva filla, són comunicades a la persona sol·licitant pel Director del Conservatori de Lleida, amb indicació que



contra aquesta decisió pot presentar recurs d'alçada davant de la Direcció General d'Atenció a la Família i Comunitat Educativa (DGAFCE).

4. El 21 de juny la persona reclamant presenta un recurs d'alçada davant de la DGAFCE del Departament d'Ensenyament, contra l'acord del tribunal avaluador indicat al paràgraf anterior, amb el qual sol·licita el següent:

- a) Les errades objectives que va cometre la seva filla en els exercicis que han motivat la nota final de cadascun dels 10 apartats i que li van impedir d'assolir la nota màxima aplicada a cada apartat.
- b) Còpia literal de qualsevol document escrit relacionat amb l'examen fet per la seva filla, i no merament la possibilitat de consultar-los.
- c) Còpia literal dels criteris d'avaluació, barems i puntuació.
- d) Comparació de les notes obtingudes pels aspirants que són i els que no són alumnes del professor de violí membre del tribunal.

5. El 26 de juliol de 2016 el DGAFCE del Departament d'Ensenyament de la Generalitat desestima el recurs indicat a l'apartat anterior, sobre la base, entre altres, de les consideracions següents:

- a) La persona interessada ha pogut consultar el seu examen al centre i rebre tots els aclariments dels membres de la Comissió Avaluadora, prèvia cita.
- b) Els criteris d'avaluació són accessibles per a tothom al web del Departament d'Ensenyament.
- c) La Comissió Avaluadora té una composició ajustada a la normativa vigent i és inevitable que moltes vegades tingui membres que han fet docència a algunes persones aspirants i a altres no.
- d) Els criteris d'avaluació, barem i puntuació són determinats per les bases de la convocatòria i, en el marge donat per aquestes, són aplicats sota el criteri de discrecionalitat tècnica per la Comissió Avaluadora, la valoració de la qual no pot ser objecte d'impugnació, ja que és qui té els coneixements especialitzats per fer-ho.
- e) L'acord de la Comissió Avaluadora no necessita motivació, tret que ho estipulin expressament les bases de la convocatòria, que no és el cas. Segons la Inspecció Educativa, la Comissió Avaluadora hauria actuat de forma especialment objectiva, ja que hauria aplicat una rúbrica elaborada pel Conservatori de Lleida amb criteris detallats per determinar les notes dels exàmens.

6. El 10 d'agost de 2016 entra a la GAIP aquesta Reclamació, amb la que es demana la informació següent:

- a) Les errades objectives que va cometre la seva filla en els exercicis que han motivat la nota final de cadascun dels 10 apartats i que li van impedir d'assolir la nota màxima a cada apartat.
- b) Còpia literal de qualsevol document escrit relacionat amb l'examen fet per la seva filla.



c) Còpia literal dels criteris d'avaluació, barems i puntuació.

d) Les notes que obtenen els alumnes del professor de violí present al tribunal que va avaluar les proves de la seva filla i les notes obtingudes pels que no són alumnes seus, sense identificar el nom dels alumnes.

7. El 18 d'agost de 2016 el Ple de la GAIP admet a tràmit aquesta Reclamació. Així es comunica el dia 22 del mateix mes a la persona reclamant i a l'Ajuntament de Lleida, al que es demana còpia de l'expedient i un informe sobre la Reclamació.

8. El 5 de setembre de 2016 l'Ajuntament de Lleida emet el seu informe per a aquest procediment. En relació amb el primer punt de la Reclamació (errades objectives de la seva filla), manifesta que s'hauria mantingut una reunió entre professorat del Conservatori i la mare de la seva filla, on s'hauria motivat la qualificació obtinguda, sobre la base dels criteris específics d'avaluació de cada apartat fixats a la rúbrica elaborada pel Conservatori amb anterioritat a la prova. En relació amb el segon punt de la Reclamació (còpia de qualsevol document escrit relacionat amb l'examen fet per la seva filla), manifesta que seguint criteris del Departament d'Ensenyament s'ha ofert consulta a aquests documents, però no se'n poden lliurar còpies. En relació amb el punt tercer de la Reclamació (còpia literal dels criteris d'avaluació, barems i puntuació), manifesta que es poden consultar a la pàgina web que es facilita a l'informe. En relació amb la resta de sol·licituds, manifesta que la composició de la comissió avaluadora és pública amb antelació a les proves i que els seus membres poden ser recusats, cosa que no hauria passat en aquest cas, i que la nota donada a cada aspirant s'obté pel consens de la Comissió.

9. Vist l'informe municipal, el 7 de setembre la GAIP demana informe sobre aquesta Reclamació i còpia de l'expedient que hauria tramitat relacionat amb ella a la Direcció General d'Atenció a la Família i Comunitat Educativa.

10. El 19 de setembre de 2016 el DGAFCE tramet a la GAIP el seu informe. Després de relatar breument els antecedents del cas, fa les següents consideracions:

a) L'Àrea de Proves de la Direcció General hauria denegat les còpies de notes i altra documentació sol·licitades per la família reclamant perquè considerà que ja els haurien estat raonades a la reunió mantinguda amb la mare, no en aplicació de cap normativa específica que, en relació amb aquesta qüestió, no existeix. En tot cas, s'hauria respectat el dret a la informació de la família reclamant, ja que haurien pogut obtenir explicacions suficients de les notes obtingudes per la seva filla.

b) Les notes d'un professor en concret no es poden donar, ja que es posen per consens entre els membres de la Comissió avaluadora.

c) En allò no regulat normativament, les qualificacions es fixen a criteri de la Comissió avaluadora, l'àmbit de decisió de la qual ha de ser respectat administrativament i fins i tot judicialment. En el cas



del Conservatori de Lleida, hi hauria una rúbrica o document de criteris d'avaluació, a l'abast de les persones interessades durant tot el procés, que garanteixen major objectivitat i limiten la discrecionalitat de la comissió avaluadora.

d) La Direcció General no disposaria d'informació relativa a quins dels aspirants haurien rebut o no classes d'un dels membres de la Comissió. En tot cas, aquest fet no infringeix l'ordenament jurídic i, donat que els noms dels membres de la comissió avaluadora eren públics, hauria pogut ser recusat, i no va ser-ho.

e) En relació amb les sol·licituds concretes formulades per la família reclamant en el seu escrit de Reclamació, manifesta les mateixes consideracions expressades per l'Ajuntament de Lleida, segons l'antecedent 8.

f) Després de les consideracions indicades, l'informe de la Direcció general conclou que el procés d'avaluació objecte d'aquesta Reclamació s'ha fet de conformitat amb l'ordenament jurídic; que la normativa vigent no preveu que les persones interessades puguin obtenir còpies dels exàmens o d'altra documentació relativa a l'avaluació, però que aquesta s'ha de fer segons criteris i pautes normatives publicades i que a les persones interessades se'ls dona oralment la informació relativa a la prova interessada i a la nota obtinguda; i que de cara a futures convocatòries la Direcció General elaborarà una guia o instruccions sobre quina informació ha de ser lliurada a les persones interessades per part de les comissions avaluadores.

Fonaments jurídics

1. Informació demanada i admissibilitat de la Reclamació

Els antecedents posen de manifest que en aquest cas d'exercici del dret d'accés a la informació pública s'haurien produït diverses actuacions (sol·licitud inicial d'informació, recurs d'alçada, Reclamació a la GAIP) per part de diverses persones (la mare i el pare de l'alumna afectada), de manera que abans que res cal valorar si es compleixen els requisits d'admissibilitat de les reclamacions establerts legalment i, en cas afirmatiu, precisar quina és exactament la informació reclamada.

La família reclamant fa una primera sol·licitud (que al mateix temps és de revisió i d'informació) al Conservatori de Lleida el 31 de maig, que és resposta el 3 de juny; donat que està en desacord amb la resposta obtinguda, el 21 de juny la família reclamant presenta un recurs d'alçada davant de la DGAFCE, que és resolt el 26 de juliol (notificat el 8 d'agost), i és contra aquesta resolució del recurs d'alçada que el 10 d'agost de 2016 es presenta aquesta Reclamació. Tot i que no hi ha correspondència entre la sol·licitud inicial d'informació del 31 de maig (antecedent 2) i el recurs d'alçada del 21 de juny (antecedent 4), la resolució del recurs no objecta aquest fet, i en canvi sí que hi ha correspondència plena entre el que es demana al recurs d'alçada i el que demana la Reclamació (antecedent 6). Tant per la seqüència dels fets, com per coherència entre el sol·licitat per



les diverses accions, cal entendre que l'objecte d'aquesta Reclamació és la desestimació del recurs d'alçada interposat davant de la DGAFCE (antecedent 5).

L'article 39.1 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) estableix que poden ser objecte de reclamació davant de la GAIP les resolucions expressives o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i les que resolguin recursos de reposició contra elles. Observem, per tant, que legalment no està prevista la possibilitat de plantejar reclamacions davant la GAIP en relació amb resolucions de recursos d'alçada, que és el cas que ens ocupa.

La literalitat de l'article 39.1 LTAIPBG obeeix al fet que l'article 32 de la mateixa Llei atribueix, com a criteri general, la competència per resoldre les sol·licituds d'accés a la informació pública als òrgans superiors de les administracions afectades, de manera que seria coherent amb aquesta atribució el fet que l'únic recurs administratiu previst expressament contra les resolucions de les sol·licituds d'accés sigui el potestatiu de reposició (article 38). En aquesta lògica, és normal que l'article 39.1 esmentat només faci referència a les resolucions de les sol·licituds d'accés, o a les dels corresponents recursos de reposició, com a possibles objectes de les reclamacions davant de la GAIP.

En el cas que ens ocupa, no gensmenys, la sol·licitud inicial d'informació pública es planteja associada a una petició de revisió de la prova d'accés per part de la comissió avaluadora competent, i la normativa sectorial aplicable (Decret 25/2008, de 29 de gener, pel qual s'estableix l'ordenació curricular dels ensenyaments de música de grau professional i es regula la prova d'accés, i Ordre EDU/31/2009, de 4 de febrer, per la qual s'estableix l'organització de les proves específiques d'accés als ensenyaments professionals de música) situa aquesta comissió avaluadora en dependència jeràrquica de la DGAFCE, la persona titular de la qual en nomena els membres. És a dir: malgrat que els estudis de música als quals es vol accedir es cursin a un centre municipal, i que part dels membres de la comissió avaluadora que ha de seleccionar les persones aspirants siguin professorat d'aquest centre (també hi és representada la inspecció educativa), la comissió és nomenada per la DGAFCE, de qui depèn, de manera que les seves resolucions són recurribles en alçada davant d'aquesta Direcció General, com s'especifica al peu d'elles (darrer paràgraf de l'antecedent 3). Aquestes circumstàncies expliquen que l'objecte d'aquesta Reclamació sigui la resolució d'un recurs d'alçada, i no la d'un de reposició.

De les consideracions fetes als paràgrafs anteriors cal deduir-ne que el règim de recursos i reclamacions previst pels articles 38 i 39.1 LTAIPBG té una lògica vinculada a sol·licituds prèvies d'informació formulades a òrgans superiors de les administracions afectades, però no exclou la possibilitat de sol·licituds d'informació adreçades a òrgans inferiors, les resolucions dels quals puguin ser susceptibles de recurs d'alçada. En la mida que aquests es puguin plantejar en el marc d'un



procés d'accés a la informació pública, i la seva resolució no sigui exclosa de reclamació davant la GAIP, cal admetre aquesta possibilitat, ja que si les resolucions de recursos d'alçada en matèria d'accés a la informació pública, malgrat la literalitat de l'article 39.1 LTAIPBG, no poden ser objecte de reclamació davant la GAIP, es causaria un perjudici molt greu a la garantia del dret d'accés a la informació pública establerta per aquesta Llei.

Una altra circumstància del cas que ha de ser valorada als efectes de l'admissibilitat de la Reclamació és que les accions de la part activa d'aquest procés d'accés a la informació pública han estat exercides per persones diverses. Efectivament, mentre que la sol·licitud inicial d'informació i revisió de la prova va ser presentada per la mare de l'alumna afectada (que seria menor d'edat), el recurs d'alçada i la reclamació davant la GAIP són plantejades pel seu pare. Aquesta diversitat ha de ser reconduïda al fet que ambdós actors intervenen en representació de la mateixa persona (la menor interessada) i, tenint en compte a més que no plantegen qüestions discordants i que l'Administració no qüestiona la seva dualitat, no procedeix qüestionar la seva legitimitat.

Un cop fetes les anteriors precisions, cal concloure que no hi ha motius per qüestionar l'admissibilitat d'aquesta Reclamació, que es presenta en nom d'una persona física interessada a obtenir determinada informació pública, en relació amb una resolució dictada per una Administració obligada per l'article 3 de la mateixa Llei, i dins dels terminis d'impugnació establerts legalment.

2. Sobre el dret a obtenir la informació demanada

L'article 18.1 LTAIPBG proclama el dret de qualsevol persona d'accedir a la informació pública, entenent per aquesta la definida per l'article 2.b de la mateixa Llei: "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions". D'aquest precepte cal ressaltar-ne dues idees: és informació pública aquella que materialment és a mans de l'Administració, per una banda, i el dret d'accés és proclamat precisament a la informació, concepte més ampli que el de documents, ja que comprèn tota informació en sentit ampli, amb independència del suport que la contingui o de la formalitat amb què sigui expressada, per l'altra.

Així mateix, l'article 20.1 LTAIPBG afirma que "el dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis", de manera que si no concorren les causes específiques d'inadmissibilitat de l'article 29, ni els límits d'accés dels articles 21 a 24 LTAIPBG (o altres límits establerts per llei), la informació pública sol·licitada ha de ser lliurada.

Per una altra banda, l'article 36 LTAIPBG estableix el deure de l'Administració de subministrar la informació a la persona interessada "en el format en què l'hagi demanada", si bé la pot lliurar en un



format diferent en determinades circumstàncies: si hi ha una alternativa més econòmica, sempre que no dificulti l'accés a les dades; si la informació demanada ja ha estat difosa o publicada, cas en el que seria suficient indicar la font d'informació; si es considera raonable, i així es justifica, lliurar la informació en un format diferent, o si es donen altres circumstàncies no aplicables a aquest cas.

És a la llum dels preceptes citats que cal valorar la procedència d'accedir a la informació demanada per la persona reclamant, exercici que requereix una anàlisi diferenciada de cada un dels apartats de la Reclamació. També s'ha de tenir en compte que en aquest cas qui exerceix el dret d'accés és una persona interessada en un procediment administratiu previ, i en aquest context la informació demanada pot ser-li útil als efectes d'exercir el seu dret de defensa, circumstància que vindria a reforçar el seu dret d'accés, com ha reconegut la GAIP a diverses resolucions (és el cas de la relativa a la Resolució 17/2015 i moltes altres posteriors).

El primer apartat del recurs d'alçada i de la Reclamació demana "les errades objectives que va cometre la meua filla en els exercicis que han motivat la nota final de cadascun dels 10 apartats i que li van impedir d'assolir la nota màxima aplicada a cada apartat". Segons manifesten els informes de l'Ajuntament de Lleida i de la DGAFCE, s'haurien facilitat a la persona reclamant les notes obtingudes a cada apartat i una explicació oral dels motius de la qualificació. La informació donada no impediria el dret de la persona reclamant a obtenir una exposició clara i per escrit dels motius que han dut a la nota obtinguda, sempre i quan aquesta informació existeixi efectivament al sí de les administracions reclamades. És a dir, si la comissió avaluadora, el Conservatori de Lleida o la DGAFCE disposen d'un document on constin les errades objectives comeses per la filla de la persona reclamant, que motivin la nota obtinguda, té dret a accedir-hi, ja que és informació pública i no hi concorre cap límit legal d'accés. Ara bé, si aquest document no existeix, i caldria redactar-lo expressament als efectes d'atendre aquesta Reclamació, llavors aquesta tasca no és inclosa dins del que garanteix el dret d'accés a la informació pública, ja que seria assimilable a les consultes o informes que segons l'article 29.2 LTAIPBG poden ser causa d'inadmissibilitat de la reclamació (en aquest mateix sentit, la Resolució de la Reclamació 158/2016 emfatitza que el dret d'accés no inclou una garantia de motivació de les decisions administratives).

El segon apartat del recurs d'alçada i de la Reclamació demana "còpia literal de qualsevol document escrit relacionat amb l'examen fet per la meua filla". Per les raons exposades anteriorment, en la mesura que aquestes còpies literals existeixin (començant pel mateix examen), i no afectin límits legals (cosa que no sembla ser el cas), s'haurien de lliurar. Si bé l'informe de la DGAFCE manifesta que aquest punt de la sol·licitud és massa genèric, si és interpretat en el seu sentit literal que hi hagi una relació directa entre l'examen indicat i altres documents concrets a mans de l'Administració reclamada, no sembla que es pugui titllar de genèric.



Cal tenir en compte que en la resposta donada pel tribunal avaluador a la sol·licitud inicial d'informació (antecedent 3), s'afirma expressament que "referent a rebre una còpia física de la prova escrita que va realitzar l'aspirant, seguint les instruccions rebudes del Departament d'Ensenyament, no estem autoritzats a lliurar cap còpia ni original a cap persona". Per tant, cal suposar que aquest document escrit (l'examen) hi és i si qui el demana és la mateixa persona que l'ha fet, no sembla que legalment se li puguin posar objeccions; si a més de l'examen hi hagués algun altre document relacionat directament amb aquesta prova, i no hi concorri límits legals, també caldria donar-hi l'accés sol·licitat. El fet que la persona reclamant hagi pogut tenir accés en forma de vista a aquests documents no treu que també tingui dret a demanar-ne còpia, ja que si la demana posteriorment a la vista és de suposar que deu voler tenir-hi un accés de major intensitat, i no sembla que en un cas com aquest hi concorri cap de les circumstàncies de l'article 36.2 LTAIPBG, que justifiquin la imposició administrativa d'un canvi de format (si la raó fos el cost, sempre es pot requerir a la persona reclamant la contraprestació econòmica que correspongui, en aplicació de l'article 37 de la mateixa Llei).

El tercer apartat del recurs d'alçada i de la Reclamació demana "còpia literal dels criteris d'avaluació, barems i puntuació". L'informe de la DGAFCE assenyala que els participants a les proves d'accés haurien pogut consultar aquesta informació al web del Departament; tanmateix, a la resposta donada pel tribunal avaluador a la sol·licitud inicial d'informació, el 3 de juny de 2016 (antecedent 3), es manifesta que "els criteris de baremació i puntuació són documents interns del Departament d'Ensenyament de la Generalitat, que es poden consultar al centre, prèvia sol·licitud de cita o adreçant-se a la Inspecció educativa". Aquest mateix document afegeix que el departament de corda del Conservatori de Lleida té aprovada una rúbrica d'exàmens, amb uns criteris més detallats de puntuació dels establerts amb caràcter general pel Departament d'Ensenyament. Per tant, no està clar fins a quin punt tots els criteris de puntuació són accessibles a través del web.

En tot cas, hagin estat o no publicats al web del Departament d'Ensenyament o del Conservatori de Lleida, el cert és que hi ha criteris d'avaluació, barems i puntuació que han de ser aplicats per la comissió avaluadora de les proves d'accés al grau professional del Conservatori de Lleida i, en la mesura que és informació pública, la persona reclamant té dret a accedir-hi, de manera que o bé se li ha de donar còpia de tots els documents del Departament d'Ensenyament i del Conservatori de Lleida que hagi hagut d'utilitzar la comissió avaluadora per posar nota a les proves en què ha participat la seva filla, o bé se li ha de donar l'adreça electrònica on podrà consultar-los.

El quart apartat del recurs d'alçada i de la Reclamació demana "les notes que obtenen els alumnes del professor de violí present al tribunal, en aquest cas concret el professor JS, i les notes dels no alumnes, sense necessitat d'identificar el nom de l'alumne". La DGAFCE manifesta que no disposa d'aquesta informació. Tanmateix, si el professor JS és professor del Conservatori de Lleida, aquest



centre sí que deu tenir coneixement dels i de les alumnes que hi ha tingut, i per tant cal suposar que disposa de la informació sol·licitada. El fet que aquest professor no hagi estat objecte de recusació no pot impedir que no es puguin saber les dades demanades. La informació demanada, a més a més, no afecta dades personals (ja que es demana anonimitzada), ni té res a veure amb una eventual nota posada individualment per aquest professor a cada aspirant, ni amb la naturalesa jurídica o el procés de formació de la nota col·lectiva posada per la comissió avaluadora. Només es demanen dades objectives i presumptament a mans de l'Administració: una llista de les notes obtingudes pels aspirants que hagin estat alumnes del professor de violí JS, per una banda, i una altra llista de les obtingudes pels que no ho han estat (o que no li consta al Conservatori que ho hagin estat), per l'altra. Aquestes llistes no han de contenir els noms dels i de les alumnes, que es poden identificar amb un simple número als efectes d'individualitzar-los.

En els termes indicats, la informació demanada és informació pública i no sembla que concorrin límits d'accés que puguin impedir de donar-la.

3. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió [GAIP] les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst per l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

4. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 5 d'octubre de 2016, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 172/2016 i declarar el dret de la persona reclamant a que la Direcció General d'Atenció a la Família i Comunitat Educativa i el Conservatori i Escola Municipal de Música de Lleida, en l'àmbit de les competències i responsabilitats respectives, i segons la informació de què disposen, li lliurin la informació següent, relativa a les Proves per a l'accés al Grau Professional 1 del Conservatori i Escola Municipal de Música de Lleida:



- a) Les errades objectives que va cometre la seva filla en els exercicis que han motivat la nota final de cadascun dels deu apartats i que li van impedir d'assolir la nota màxima a cada apartat, en la mesura que aquesta informació estigui ja elaborada.
 - b) Còpia literal de l'examen de la seva filla i de qualsevol altre document escrit relacionat amb ell.
 - c) Còpia literal dels criteris d'avaluació, barems i puntuació aplicats per determinar les notes, hagin estat elaborats pel Departament d'Ensenyament o pel Conservatori de Lleida. Si part d'aquests criteris o barems, o la seva totalitat, estan publicats, es pot substituir la còpia per una indicació de la font on poden ser consultats en l'actualitat.
 - d) Una llista de les notes obtingudes pels aspirants que hagin estat alumnes del professor de violí membre de la comissió avaluadora, per una banda, i una altra llista de les obtingudes pels que no ho han estat (o que no li consta al Conservatori que ho hagin estat), per l'altra. Aquestes llistes no han de contenir els noms dels i de les alumnes, que es poden identificar amb un simple número als efectes d'individualitzar-los.
2. Requerir a la Direcció General d'Atenció a la Família i Comunitat Educativa i al Conservatori i Escola Municipal de Música de Lleida que, en el termini màxim de quinze dies hàbils des de la notificació d'aquesta resolució, lliurin a la persona reclamant la informació indicada al paràgraf anterior i que n'informin tot seguit a la GAIP.
 3. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució d'aquesta resolució i que pugui perjudicar els seus drets i interessos.
 4. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 172/2016 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 5 d'octubre de 2016

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.